

Els llibres

“**DICCIONARI DE POEMES**”, de Joan Baptista Xuriguera. “Publicacions llerda”, número 12, Barcelona 1970.

Joan Baptista Xuriguera ens ofereix, ara, una altra obra: *Diccionari de Poemes (Les grans creacions poètiques catalanes)*.

L'anàlisi dels poemes comença amb el nom de Verdaguer, i també hi acaba, perquè l'autor ofereix un homenatge al més gran poeta de la llengua catalana. Aquests poemes són presen-

tats per ordre alfabètic d'autors. Es comença pels poemes petits i va seguint fins als de més extensió: arribant a les obres de cinc, vuit, dotze i dinou mil versos. I el llibre acaba amb els noms de Bartra, Maragall, Sagarra i Verdaguer.

L'autor havia escrit aquest estudi el desembre de l'any 1961, i conté vuitanta-quatre poemes, amb un total de 225.498 versos. Són, podríem dir, tots els poemes existents en llengua catalana.

La recopilació i l'estudi de tots aquests poemes, no són altres sinó donar a conèixer les obres més admirables dels nostres autors catalans i remarcar llur tasca considerable.

Joan Baptista Xuriguera, poeta lleidatà i home de gran sensibilitat i amor a la seva terra, assoleix amb el seu estudi crític una obra exemplar, aconseguint a la perfecció allò que es proposava, posant en relleu en cadascun dels poemes el valor literari, i situant-los tots dins el quadre general de la nostra literatura.

En aquest llibre veiem, una vegada més, la prova admirable de treball i de tenacitat que tant han inquietat la seva ànima d'artista, en homenatge fervorós a la nostra llengua, explicat tot amb paraules encertades i sinceres.

Tenim, doncs, el perquè d'aquesta obra de Joan Baptista Xuriguera el qual, una vegada més, ens ha delectat amb el seu mestratge fent-nos fruir la joia d'uns poemes de grans dimensions, reunint dades i detalls amb una documentació ben ajustada, tal com és peculiar en l'autor.

No obstant això, cal remarcar que en aquest llibre hem trobat a faltar —creiem que per excés de modèstia de l'autor— un gran poema d'ell, de caràcter èpic i editat l'any 1955, que comprèn prop de tres mil alexandrins i que glossa l'epopeia d'Indíbil i Mandoni, essent aquest, justament, el títol del seu poema.

Tanquem aquest comentari del nou llibre de l'amic i admirat poeta Joan Baptista Xuriguera, amb uns versos del seu poema, d'una gran perfecció i gran força descriptiva, tot dient-li que esperem sempre amb interès la continuïtat de la seva obra:

“Davant del nom d'Aníbal s'aplanen les muntanyes

I els rius es divideixen per fer el camí millor,
Amb ell fidels segueixen les forces més estranyes
Com feres desfermades darrera el domador.
Camina amb passa forta pels pobles de la Gàl·lia,
Travessa, ardit, el Roine i veu els Alps davant.
Aquelles cimes blanques són el camí d'Itàlia
Que amb febre i amb angoixa fa temps va somniant.”

Rosa Verdú, de Febrés

ia
du
ol
zi
èc
la
n
ic
n

D
E
ic
ir
ét
ér
pu
oc
a
o
ic
s
h
lo
as
es
ie
ri
es
oc
gl
ip
er
re
ti
e
ia
ni
va